

мѣста на домашныѣ тапиства; и самыягь одѣръ, не по голѣмъ отъ едно малко канапе (а), бѣше толкози тѣсенъ и лекъ щото спящиятъ на него можаше да го преноса отъ едно мѣсто на друго, и наистина жителитѣ на Помпея живѣяхъ кога въ една, кога въ друга стая споредъ каприцитѣ си или споредъ времената на годината; заради туй като спяхъ единъ мѣсець въ една стая, на другія мѣсець минувахъ да спѣтъ въ друга, толкози жителитѣ на превѣсходныя онзи климатъ осѣдахъ послѣдователното измѣненіе на температурата на въздухъ, което едвамъ можахъ да осѣщатъ крѣпкитѣ народы на суровыгь сѣверны климаты. Тогашиятъ Италианцы са бояхъ еще отъ многото дневна свѣтлина, и този страхъ повече бѣ искусственитъ отъ колкото страненъ, защото мрачавината на стаятъ имъ, която можаше да са покаже на първыи погледъ като зодческа погрѣшка, бѣше предметъ на гигиеническа смѣтка; тѣ обычахъ и слѣдцето въ предверіята и въ градинитѣ, но вътрѣ въ зданіята търсахъ преди сичко сѣнка и прохлада.

— Юлія, споредъ тогашното време на годината живѣяше на долния катъ на къщата подъ самыя салонъ и стаятъ ѝ глѣдахъ въ градината. Слънчевыѣ лучи влѣзвахъ само презъ широкитѣ стѣкланы врата, но окоето на дѣвницата, навикнало на искусствениата онзи мрачавина, можаше да различава точно кой цвѣтъ е по приличенъ за премѣната ѝ кои козметически прахове и масла можахъ да разхубавитѣ ланитыѣ ѝ и вѣждыѣ ѝ.

На массата ѝ лежеше търкалясто огледало много добръ изработено отъ стомона и около него лежахъ наредены разны прахове, масла и ароматы, елмазены украшения и гребени, дантелны и карфицы златы, и сичко което е годно да приложи на естествената красота прехлеститѣ и изящността на искусството и своенравныѣ очарованія на модата. Въ мрачавината на стаята блѣстяхъ живыѣ цвѣтове на стѣнната живопись много обичны на жителитѣ на Помпея. Предъ массата и подъ краката на Юлія бѣше послана азиатска пѣстелка, а на една друга масса близо бѣхъ поставены едва гавана и поливалникъ сребърны и свѣтильникъ огасялъ, твореніе на искусень художникъ, което представяше Амура посрѣдъ безчисленны клончета миртовы; тамъ имаше еще и единъ малкъ свѣтъкъ отъ папиръ който стѣржаше най превѣсходныѣ елегіи на Тибулла. Предъ врата които правяхъ съобщеніе съ смѣжната стая, висѣше

(а) Ето защо Евангелското *возми одѣръ твой и иди въ дома твой* забѣлжава Гель не с речено метафорически.